

Paleoexcursie 2010, door Rob Visser

Het plan was om de excursie in Normandië te houden. Weliswaar voor de vijfde maal, maar voor een aantal leden waren enkele vindplaatsen nog onbekend. En er zijn nog steeds goede vondsten te doen.

Normandië betekent, met het getij rekening houden. Zowel in de eerste als in de derde week van mei zouden de waterstanden gunstig zijn. De voorkeur van de meerderheid was de eerste week en voor die week werd dan ook het programma gemaakt.

Helaas vielen er steeds meer deelnemers af en toen de excursie begon waren er nog zes ouwe rotten in het (fossiel)vak over.

Zelf waren we al een dag eerder op de camping aangekomen en Joop en Riet volgden diezelfde dag al spoedig. Ook nu moesten de honden wel weer even aan elkaar wennen.

De volgende dag besteedden wij aan een soort korte voorexcursie naar Senneville omdat wij daar al heel lang niet geweest waren.

Teruggekomen op de camping, stond de caravan van Emmy en Rob ook al op zijn plek en waren we compleet.

De zon scheen, maar er stond een flinke, koude wind waardoor de temperatuur slechts 10 graden was. In de luwte was het echter nog goed uit te houden. En 's avonds konden we van de gastvrijheid van Emmy en Rob genieten in de warme caravan.

De eerste dag werd Senneville, vooral bekend van de zee-egels. De weg omhoog langs de kust werd genomen waardoor we een schitterend uitzicht hadden over Fécamp. Natuurlijk werd er even gestopt om wat foto's te nemen. In Senneville aangekomen, vond Riet al een fraaie egel. Daarna volgden er nog meer, maar die van Riet bleef toch de mooiste. Het plan was om nog een paar plekken noordelijker bij Dieppe te gaan bezoeken, maar besloten werd om wat langer in Senneville te blijven en niet al te laat terug naar de camping te gaan. Daar stond het bier al koud (de koelkast was hiervoor niet nodig) en konden we nog heerlijk wat napraten in de zon, die afgeschermd van de koele wind, toch nog flink wat warmte gaf. De volgende dag gingen we naar St. Jouin. Wel even een flink stuk doorlopen langs het strand tot de interessante plekken komen.

Al snel vond ik een flink stuk van een nautilus. Niet echt een fraai exemplaar, maar toch de moeite waard om mee te nemen en in de tuin bij de andere stenen te leggen.

Later werden er wat egels gevonden en zelf vond ik een mooi stuk versteend hout. Een erg hard stuk. Mogelijk kan er een kant gepolijst worden voor een beter zicht op de structuur. Het staat mij niet meer helemaal bij wat de anderen gevonden hebben, maar dat komt later bij de excursiereünie wel.

Inmiddels was besloten om deze avond met z'n allen te gaan eten in een van de restaurants in Yport. We kwamen in hetzelfde restaurant waar we in 1996 ook met de hele groep gedineerd hebben. Toen was wel het hele restaurant voor ons gereserveerd. We waren tijdens die excursie met 21 personen.; wel een verschil met nu. Joop bestelde, op mijn aanraden, als hoofdgerecht de zeeslakken en kreeftjes. Hij moest wel even wennen aan de slakken; taai en weinig smaak vond hij. De kreeftjes hadden toch zijn voorkeur. Verder smaakte het ons prima in deze gezellige omgeving. Onze hond Fietje had meer belangstelling voor de kuiten en voeten van het bedienend personeel.

De laatste dag werd Hennequeville. Zelf vind ik dat een van de beste vindplaatsen in Normandië. Ik denk dat al heel wat fossielenverzamelaars op de bekende parkeerplaats bij de bushalte gestaan hebben. En ook deze excursie waren er weer fraaie vondsten. Op het moment dat ik een mooie ammoniet vond riep Mieke dat ze een schitterende schelp gevonden had. Voor mij was deze schelp de vondst van de excursie. Van een flink formaat en beide helften aanwezig en fraai van kleur. Werkelijk een topstuk. Opeens zagen we een vreemde structuur in de wand. Wat had daar gezeten. Een grote nautilus. De woonkamer zat nog in de wand. Keihard gesteente, dus niet er uit te krijgen. Anderen hadden al mislukte pogingen gedaan, gezien de hamersporen. En opeens zagen we het restant op de grond liggen. Dit stuk met de resterende kamers toch maar meegenomen. Ziet er mooi uit; jammer dat een deel in de wand achter gelaten moest worden. Daarna werd er, vooral door Emmy, intensief gezocht of er nog meer nautilussen te vinden waren. Helaas, het bleef bij die een.

Verder nog veel klein spul en egels gevonden. Een ieder ging aan het eind van de dag toch voldaan terug naar de camping. En weer de spectaculaire Pont de Normandie bruggen over. Voor Joop en Riet was het een primeur, maar ook voor de anderen blijft het nog steeds een hele ervaring. Al met al waren we met een klein groepje ditmaal, maar toch een geslaagde excursie met goede vondsten.

